
KRÓNIKA

MAJTÉNYI MIHÁLY SÍREMLÉ-
KÉNEK LELEPLEZÉSE.* Kevés híján
33 éve, hogy négyen — közöt-
tük Majtényi Mihály is — útra kel-
tek Szabadkáról, hogy reggeltől estig
döcögve Újvidékre érkezzenek, s lapot
indítsanak magyar nyelven, a még
nem is messze dúló háború vérzivata-
ros végnapjaiban. S valamivel több
mint három esztendeje, hogy szomorú
szívvel az olvasó tudatára adtuk: 73
éves korában, hosszú betegeskedés
után elhunyt nagy írónk, publicistánk,
a *Magyar Szó* egyik alapítója.

Őt évtizeden át volt szeretett Mi-
hály bátyánk, hogy csak hírlapírói
erényeit méltassuk, a színes írásnak,
tárcának, életképnek, riportnak ava-
tott és követendő mestere, akinek pél-
dáját mégsem lehetett követni, egyszé-
rűn azért, mert megismételhetetlen:
olyan lelkesen és buzdítóan, olyan
színesen és elevenen, olyan derűlátóan
és emberhez fordulón senki sem tud-
ta, tudja megközelíteni és életre kel-
teni a hétköznapi „kis témákat”: a
fecskék érkezését és távozását, a szí-
varozás örömeit, a parkban üldögélő,
elmerengő nyugdíjast, a szerszámjával
babráló mesterembert, a kerges tenye-
rét nézegető melóst. Ki tudja, milyen
csodás hímpporral hintette be a jelen-
téktelelenné tűnő szürke dolgokat is,
hogy azok azonnám megcsillantak,
fontosak lettek.

Akár közvetlenül élőszóban, a Fo-
rum-klubban, a gőzölgő kávé mellett,
akár írásban egy-egy futó alkalomból,
vagy az előrehaladást jelző mérföld-

kövek ürügyén, mindig felvillanyozva
szólt az újságírásról, a *Magyar Szó*-
ról, amelynek születésénél ő is ott bá-
báskodott. Érthető hát, hogy serény
krónikása volt lapja jubileumainak. A
10. évfordulón így emlékezett: „Elin-
dultunk meghódítani a magyar szíve-
ket is ezen a tájon.” A 15 éves Ma-
gyar Szót így köszöntötte: „Fegyver
most a betű, mert ki kell gyomlálni
a lelkekből sok minden régít, és újat
kell mondani, új fogalmakra kell
megtanítani a népet, hogy aztán szebb
és jobb legyen az élet ezen a tájon,
ahol annyi testvérvér folyt.” A 20. ju-
bileum alkalmából vallotta: „Tanítani
akartunk, amikor még mindannyian
erősen tanulásra szorultunk, de mégis
az ólombetűnek első megmozdulása
volt az a vajdasági tájon a magyar
olvasó felé.” A 25. évfordulón pedig
szerényen megjegyezte: „Oszatlan ré-
szévé váltunk az életnek.” Ami úgy
is igaz, hogy Majtényi Mihály neve
elválaszthatatlanul egybeforrt a jugo-
szláviai magyar újságírással mint an-
nak egyik nagy alakjáé, ami arra kö-
telez bennünket, hogy emléket őrizzük,
érdemeit felidézzük, s kegyeletünket
lerójuk iránta e szerény ünnepségen,
sírkövének avatásán is.

VUKOVICS Géza

NEMZETKÖZI SZLAVISTA
KONGRESSZUS BELGRÁDBAN ÉS
ÚJVIDÉKEN. A belgrádi nemzetközi
szlavista központ szervezésében Bel-
grádban, Újvidéken és részben Tršićben
szlavista kongresszust tartottak. A
megvitatásra kerülő kérdéseket két na-

Elhangzott Majtényi Mihály síremlékének
avatásán, Újvidéken, 1977. szeptember 19-én.